

רחל מרחלת על כל העולם

שאו ציונה נס ודגל

ציונה טוברמן
דליקטס

מה אני אגיד לכם? אני מעריצה את **ציונה טוברמן**. איך שהבחרה הוזה לא מזדקנת! תענוג ממש! תסתכלו עליה: מי היה מאמין שיש לה כן בוגריצבא. מי?

כשהיא הולכת עם הכן שלה ברחוב, כולם חושבים שהיא החתיכה שלו. גם כשהיא הולכת ברחוב עם הבעל שלה, **בני פדאני**, כולם חושבים שהיא החתיכה שלו. למרות שהוא צעיר ממנה בהרבה שנים טובות.

ציונה היתה נערת-הזונה מס' 1 של ישראל. כעת, עם השנים, היא עוד יותר משהו, תמיד מהממת בהופעתה, ורוקה וחתיכה, תמיד לבושה בסמרטוטים שעולים מאות דולארים, מאוד-מאוד בעיניים. אין מסיבה של הבוהימה שציונה אינה מקשטת אותה, ביחד עם בעלה, כן למשפחת התכשיטנים הנודעת.

כעת, כך מספרים לי, הם בונים את בית החלומות שלהם ביפו, באזור של הבוהימה, כמו, **ליד אורי ליפשיץ**. חוץ מזה היא הרי חיבה את הבוסטיק שלה, וחוז' מזה היא ממשיכה להיראות ולהתנהג כמו ילדה קטנה. מספרים שהבן שלה אומר לה לפעמים "יאללה אמא תתכנני" והיא באופן עיקש ביותר מתעקשת להישאר ילדה קטנה.

מה אני אגיד לכם — יש נשים שזה יושב עליהן פאתטי, הילדותיות הזאת. על ציונה זה יושב דליקטס.

מיליונר פנוי

זוכרים את השיר האיטלקי הנודע "פיפיו, פיפיוווווווו"? טוב, את השיר הזה לא כתבו בדיוק בשביל **פיו זבלוביץ**, אבל חוץ מזה הוא בהחלט נולד עם כפית של כסף בפה. לאבא שלו יש אחד הבתים המפוארים ביותר בארץ, השוכן כבוד בקיסריה, אומרים שהגן מסביב לבית יותר גדול מגן העצמאות, ושחוריהאורחים יותר גדול ממי כל התרבות. זה מה שאומרים. אני בעיניים שלי לא ראתי.

הקיצר, פיו הנ"ל, הנמצא בעסקי אביו, בין היתר הוא הבעלים של סולתם ועוד מיני טובין שכאלה, הוא פנוי וחופשי להצעות. עד עכשיו ניסו לשדך לו את הכי יפות בעיר, והוא נדלק דווקא על מעצבת-האופנה **נילי טוויג**. בין השניים התפתח רומן סוער, והם נסעו יחד לח"ל, בקיסריה כבר התחילו לעמוד בתור אצל תושבת-המקום **לולה בר**, כדי לתפור את השמי לות. אבל שוד ושבר: משהו קרה לרומן המוצלח ההוא. משהו נשבר, והשניים נפרדו.

כעת גם נילי פנויה, וגם פיו פנוי. אז אם את מחפשת אותו צעיר ומיליונר, ותאמיני או לא — גם רוק, את יודעת איפה לחפש בקיסריה. אפשר גם לקבל את הטלפון אצל נילי טוויג. אומרים שהיא תתן ברצון.

תוציא מתוכך את הכישרון הטמון בך. הכפרית התחילה לכתוב, והמשורר המאניאק היה מקריא את השירים שלה לפני החברה, ועושה ממנה צחוק.

אבל לשיא-השיאים הגיע משוררנו כאשר יום אחד זרע בחצר האחורית שלה זרעי מריחואנה. היא ממילא לא הבינה בזה כלום, והוא ממילא היה על הכוונת של המיטרה, ולא רצה להסתבר בגידול המריחואנה בחצרו שלו. וכך, תוך פרק זמן של שלושה חודשים, גדלו צמחי המריחואנה לגובה של מטר.

הכפרית לא הבינה מי כל האנשים האלה מתל-אביב הבאים פיתאום אל החצר שלה, וקוטי פים את עשביה-הפרא.

יום אחד הגיע משוררנו בלוויית כמה מחבר'מרעיו אל החצר, והנה שוד ושבר: לא צמחים ולא מריחואנה. השטח היה מנוכש לגמרי. המשורר התחיל להשתולל, דפק על הדלת של הכפרית בהיסטריה וצעק: מה עשית?

הכפרית לא הבינה, ואז בקוצר-נשימה הוא הצביע על השטח המנוכש. הכפרית הביטה לעברו בתמימות ואמרה: "אה, זה? עברו פה הבוקר שני חבר'ה, והציעו לנכש את העשבים השוטפים בגינה. ניכשו את השיחים, הכניסו אותם לשק ניילון והלכו. אפילו לא רצו לקחת כסף בשביל העבודה!"

אריק איינשטיין עובר דירה

לשיכון כבלי בתל-אביב ירדו נקודות. אחד מאורחיו המפורסמים ביותר עזב את השיכון האכסלוסיבי. וחזר לדירתו הצנועה ברחוב חובבי ציון.

כן, גבירותי ורבותי, אם אתם מחפשים את האליל אריק איינשטיין בסופרמרקט השכונתי, כדאי לכם לחפש אותו בסופרמרקט של כיכר

למה הוא עזב את כבלי? השר יודע. הוא בחר לגור שם מכיוון שבקומה שמתחת מתגוררת חברה הטובה ביותר של סימה אליהו. חברה זו, **נורית בורשטיין**, היא שמצאה לאריק וסימה את הדירה, שבעבר הלא-רחוק התגורר בה **צביי קה פיק** ואשתו **מורית שפיאור**. אחריכך אירע האסון של תאונת-הרכבים, שבה ניצלו חייהם של אריק, סימה ונורית, ושבה נהרגה הצעירה **ריבקה רובינשטיין**.

אריק וסימה המשיכו להתגורר עוד זמן-מה בדירה. אפשר היה לראות את אמיר, בנם הקטן, משחק בגן-החיות שעל גדות הירקון, מול הבית, ואיינשטיין יכול היה לשיר על הירקון, שהוא כל-כך אוהב, ממש דרך חלון חדרה-השינה שלו. אבל זהו — נגמרה הדירה השכורה, האיינשטיינים חזרו לחובבי-ציון. למה? אומרים שכל זמן שבתו הבכורה של איינשטיין, **שירי היתה** בצבא, היא התגוררה בחובבי-ציון. כעת תאמינו או לא, עם שיחורה, הצטרפה שירי לאמא אלונה ולאחותה יסמין, וגם היא הפכה לדתית בירושלים, כך שהדירה בתל-אביב נש-

אריק איינשטיין (עם שלמה וישינסקי). אשתו סימה ובנם תפרן

ארה פנויה. שכרה-הדירה ששילם אריק איינשטיין בבבלי היה כמה מאות דולר, ואני לא צריכה לספר לכם כמה הזמרים בארץ הזאת, אפילו כשהם אליילים, תפרנים, או הוחלט לחסוך את הדולארים ולחזור לחובבי-ציון.

קרל ברנשטיין חי ומאוהב בישראלית

לא תאמינו איזה סיפור דליקטס הביא לי השפיון שלי מניו-יורק.

הוא פגש את **קרל ברנשטיין**. זוכרים את תז? זה מפרשת ווטרגייט? זה שבגללו ובגלל חברו הלך הנשיא ניקסון הביתה? זה שאת התפי קרד שלו בסרט ווטרגייט מילא **רוברט ריי פורד**? נכון.

אז קרל ברנשטיין הנ"ל, מאז אותו סקופ בינלאומי שלו, איבד קצת את הצפון, והקאריירה שלו קצת הידרדרה.

השפיון ישב איתו אצל מייקלס בניו-יורק. מצד ימין ישבו **ורדי אלאן ומיאה פארו**, מצד שמאל ישב **יזי קושינסקי** ו**נסטסיה קינסקי** עם בעלה המצרי.

ישבו להם שפיונו והעיתונאי הנודע, ובעוד ההוא מטביע בכוס עינו, סיפר לו סיפור מהסר'טים. קודם כל סיפר לו על אשתו שהתגרשה ממנו, ושפירסמה על חייהם המשותפים ספר, שהפך לשלגר היסטרי באמריקה. אחריכך סיפר לו שהוא מת על הארץ, ובעיקר הוא מת עליה מפני שיש לו שם **חברה**, שהוא ממש מעריץ, אשה נהדרת, יפה, ארכיטקטית, שלא רוצה אותו בשום פנים ואופן, מפני שהוא אלקוהוליט.

שפיונו הויל דמעות שלישי, אבל לא שכן לרגע את העבודה שלו, וניסה לחסוך מקרל את שמה של הארכיטקטית, תאמינו או לא. קרל היה כל-כך מסטול שהוא לא זכר את שמה, או שאולי לא רצה לזכור את שמה, בקיצור, את השם, השי פיון הטמבל שלי, לא שלח.

כעת הטלתי על השפיון שלי במישרדי האר' כיטקטים לעשות עבודה יסודית ולברר מהי הארכיטקטית היפה, שיש לה עניין עם קרל ברנשטיין, ועד שהנ"ל ידווח לי — תסתפקו בחצי סיפור, לא-גמור.

נילי טוויג
טלפון

חדשות השרון

השפיון שלי מאזור השרון הביא לי השבוע סיפור, ללקק את האצבעות! אבל יותר טוב שנפרסם אותו בלי שמות, למה שאנחנו לא בעניין של לעשות את העבודה של מיחלקי הסמים במיטרה.

באיזור-השרון, כך סיפר לי השפיון שלי, התמקמו בשנים האחרונות אנשי-בוהימה שנשבר להם מתל-אביב, אבל בכפריה-השרון יש גם אנשים מהישוב, שאף פעם בחיים שלהם לא בילו אצל שמול או בגיי אנד גיי אנשי-עמל מרוי בעים, שכל מה שהם יודעים על עישון זה שהסי גריות מביאות לסרטן.

יום אחד הגיע לאחד מכפריה-השרון **אחד ממשוררינו הלאומיים**, הנ"ל, צעיר זרוק, מסטול ומקסים, התחיל על המקום לחפש לו סטוצים. הוא לא הסתפק בחתיכות שהגיעו לביתו מתל-אביב בהמונים, הוא רצה משהו כפרי, משהו ארצי, שיתן לו מוזה לכתוב שיר על אמאי אדמה.

לא הרחק ממשוררנו התגוררה **גרושה צעירה**, בת-כפר נאיבית, שבעלה המדען עשה לה כרו וברח עם **האסיסנטטית** שלו. הכפי רית הצעירה לא התאוששה מהמכה שהנחת עליה הבעל. היא נישאה עם שני ילדים, כלב, בית וחצר ענקית.

חישיקל מצא לו משוררנו דרך אל ביתה של הכפרית. הוא היה מגיע אצלה מאוחר בלילה, מדבר איתה על החיים, הכפרית היתה המומה. הוא התחיל להביא אליה את חבריו, אנשי הבוהימה מתל-אביב והכפרית התחילה להרגיש נורא IN. רק שה-IN הזה בילבל עליה את עולמה. היא לא ידעה עוד מה היא רוצה בחיים, לגדל את ילדיה, או אולי להפוך שחקנית, זמרת, משוררת.

משוררנו אמר לה: הכי טוב שתכתבי, כך